

בש"פ 5734/18 - עאיד שטארה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5734/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: עאיד שטארה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' צבן) מיום
30.7.2018 בת"פ 14957-06-17

תאריך הישיבה: כ' באב התשע"ח (1.8.2018)

בשם העורר: עו"ד וסים דכוור

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' צבן) מיום 30.7.2018 בת"פ 14957-06-17, לפיה נדחתה בקשת העורר להתיר לו לצאת ממעצר הבית לצורך לימודים בקורס סיעי שיניים.

2. ביום 7.6.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של הצתת רכב וחבלה במזיד לרכב. בד בבד הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו. ביום 12.7.2017 נעצר העורר עד לתום ההליכים, אך ביום 19.7.2017 שוחרר העורר למעצר בית במקום המרוחק מביתו. ביום 15.4.2018 הועבר העורר למעצר בית בביתו, שם הוא שוהה עד היום.
3. ביום 11.2.2018 הוגש לבית המשפט הסדר טיעון שהושג בין הצדדים, במסגרתו תוקן כתב האישום ואחת מעבירות ההצתה שונתה לניסיון הצתה. ההסדר אינו כולל הסכמות לענין העונש. העותר הורשע אפוא לפי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של הצתת רכב, ניסיון להצתת רכב וחבלה במזיד לרכב, ובית המשפט קבע כי טיעונים לעונש ישמעו ביום 13.9.2018 לאחר הגשת תסקיר סופי על ידי שירות המבחן עד ליום 1.9.2018.
4. ביום 23.7.2018 הגיש העורר בקשה להתיר לו לצאת ללימודי קורס סייעי שיניים, המתחיל ביום 31.7.2018 ונמשך תקופה של שנה. בית המשפט דחה את הבקשה ביום 30.7.2018. בהחלטתו ציין בית המשפט כי המבקש הורשע בעבירות משמעותיות, וכי טיעונים לעונש קבועים לחודש ספטמבר 2018. על כן, נקבע כי אין מקום להקלות נוספות במעצר הבית בו הוא נתון.
5. כעת מונח לפני עררו של העורר על ההחלטה האמורה, במסגרתו נטען כי ההחלטה ניתנה ללא קיום דיון, ודי בכך בכדי להביא לביטולה. כן נטען כי אי יציאת העורר לקורס פוגעת בהליך השיקומי שעובר העורר, והדבר מקבל משנה תוקף לאור העובדה כי בית המשפט בעצמו נתן אישור לעורר לצאת לבחינת הקבלה לאותו הקורס.
6. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על טענותיו האמורות וביקש כי יוגש תסקיר לענין בקשתו אשר לאחריו יתקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים. נטען כי שיקולי שיקום מצדיקים היענות לבקשת העורר, וכי בכל מקרה לא היה מקום לדחיית בקשתו ללא דיון.
- מנגד, נטען על ידי בא כוח המדינה כי הבקשה מופרכת על פניה ובלתי סבירה ואינה מתיישבת עם השלב בו מצוי ההליך, ובנסיבות כאלה צדק בית משפט קמא כאשר דחה את הבקשה על אתר ללא דיון במעמד הצדדים.
7. לא מצאתי כי יש יסוד לערר וממילא דינו להידחות.
8. העורר הורשע כאמור לפי הודאתו בעבירות לא קלות של הצתה, ניסיון להצתה וחבלה במזיד לרכב. הקורס אליו מבקש העורר להתיר לו לצאת ממעצר הבית הוא קורס שמשכו שנה תמימה, וזאת כאשר העורר כבר הורשע בדיון וההליך מצוי בשלב של ערב מתן גזר הדין. בקשת העורר ליציאה לקורס כזה בנסיבות כאלה היא משוללת יסוד בעליל ואינה מתיישבת עם השלב בו מצוי ההליך הפלילי ואף לא עם תוצאתו העונשית האפשרית, וזאת מבלי לנקוט כמובן עמדה באשר לעונש הראוי בעניינו. בנסיבות אלה אני סבור כי בית משפט קמא היה רשאי לדחות את הבקשה על אתר גם ללא דיון במעמד הצדדים (השוו: בש"פ 3258/96 פלוני מדינת ישראל (15/5/96)).
9. הערר נידחה אפוא.

ניתנה היום, כ' באב התשע"ח (1.8.2018).

ש ו פ ט
